

Dosta je improvizacije, postavimo sustav, a djeci uzmimo smartphone i stavimo lopte u ruke

11.03.2018 16:01

Ovo je manje priča o Peri Kuterovcu, a više o hrvatskom sportu. Fenomenu sporta prepričanom kroz životnu pustolovinu tog adrenalinskog 45-godišnjeg Slavonca koji, kao top kondicijski trener, svojim ostvarenjima pomiče granice. Široke ruke, spreman svima pomoći, krajnje dobronamjeran, stručan, kao kondicijski trener jednim je dijelom uvijek dio nekog sustava, no prije svega i u svemu taj je čovjek u potpunosti svoj: uspravan, principijelan i tvrd.

On stalno osvaja medalje: njegova borilišta su olimpijade, svjetska i europska prvenstva u raznim sportovima... Ekipni sport, individualni, svejedno mu je. Živi u svom sportskom centru, dvoranama i bazenima. Samo se izmjenjuje na tim lokacijama. Vrijeme u životu mjeri u ciklusima priprema i održavanja natjecanja. Radi na vrhunskoj razini s vrhunskim sportašima. Pokreće ga ljubav i strast prema poslu kondicijskog trenera i neizmerno poštovanje koje osjeća prema našim sportašima. Svojim promišljanjem odavno je napustio samo sferu sporta. U fokusu su mu ozbiljni problemi nacije – pretilost djece, prekomjerna težina, hipokinezija (nedostatak kretanja), izostanak sustavnog rješavanja problema u sportu...

I zato ne bez razloga Kuterovac kaže: "Sve nas je manje i sve smo nezdravija nacija". Borac je za povećanje broja sati tjelesnog odgoja u osnovnim školama. Smatra da djeci u ruke treba staviti loptu, a ne smartphone. Osebujan je lik, pomalo nekonvencionalan. Akademski je realiziran: završio je Kineziološki fakultet, magistrirao, a sad priprema doktorat.

- Svaka medalja na olimpijskim igrama u čijem sam stvaranju i sam sudjelovao još je jedan doktorat. Nakupilo se toga, i to je iskustvo neprocjenjivo, kaže Kuterovac. Nema tome dugo da je proglašen, u izboru britanskog, sportskog, specijaliziranog časopisa, za jednog od pet najboljih svjetskih trenera za kondicijsku pripremu.

- U Londonu je organizirana sportska konferencija na kojoj smo držali predavanje. Redom: kondicijski trener Barcelone koja je tu godinu osvojila Ligu prvaka, pa kondicijski trener NBA prvaka Clevelanda Cavaliersa, kondicijski trener svjetskih prvaka u ragbiju Old Blacka, kondicijski trener osvajača NFL New England Patriotsa i ja koji sam te godine sudjelovao u osvajanju tri olimpijske medalje u Rio De Janeiru. Kriterij za naš odabir bila je uspješnost u onome čime se profesionalno bavimo. To su sve ljudi golemog znanja i iskustva, s vrhunskim ugovorima i milijunskim plaćama. Eto, imao sam zadovoljstvo biti jedan od njih, kaže Kuterovac.

Razgovarali smo ovog petka u kultnoj zagrebačkoj Kutiji šibica, u njegovom sportskom centru gdje istodobno vodi nekoliko treninga vrhunskih sportaša. Galami na njih, gestikulira, nalazi načine da ih motivira i tjera da idu preko svojih granica.

- Ima jako puno vrhunskih trenera koji imaju puno znanja, no malo je onih koji uz to imaju i znanje i sposobnost vođenja ljudi. Ako su cilj vrhunski rezultati, jedno bez drugoga ne može. Takvi treneri moraju imati socijalnu i emotivnu inteligenciju. Moj posao je izguravati ljude, vrhunske sportaše, iz *comfort zone* u kojoj se ugodno osjećaju, gdje ih ništa ne boli i gdje im je baš onako lijepo. Guram ih u suprotnu zonu, zonu boli, odricanja, povraćanja, muke. Za to moraš biti dobar psiholog. Ja dobro procjenjujem ljude, svakome pristupam pojedinačno, tražim mu slabu točku gdje ću tu osobu isprovocirati te transferirati iz te sigurne zone u zonu krajnjih granica. Moje metode da iz njih izvučem taj maksimum su razne, svakojake, normalan čovjek to ne bi izdržao, kaže Kuterovac.

On živi po svojim pravilima. Zato ni ne skriva da su uz njega neizostavna cigareta, kava i pivo. Ne glumi. Ono je što je. Spontan, brz, direktan. Samostalan je, što mu omogućava da kao kondicijski trener koji se mora staviti u funkciju kolektiva radi kompromise samo kad želi, a ne kad netko s pozicije autoriteta misli da mora. Takvog će Kuterovac isprašiti. Po vokaciji je plivač koji je od karijere morao odustati zbog problema s kralježnicom. Što god još radio, zbog ljubavi prema plivanju kao prvoj ljubavi, uvijek drži jednu nogu u bazenu. Trenutno je glavni trener zagrebačkog plivačkog kluba. Bio je i glavni trener plivačke reprezentacije, ali se povukao kad je uvidio da njegova borba s vjetrenjačama ne daje rezultate. Plivanje je, kaže, takav sport koji zahtijeva 200 dana godišnje priprema i 35 sati tjedno plivanja.